

Ericsson - N Y T T jorden runt

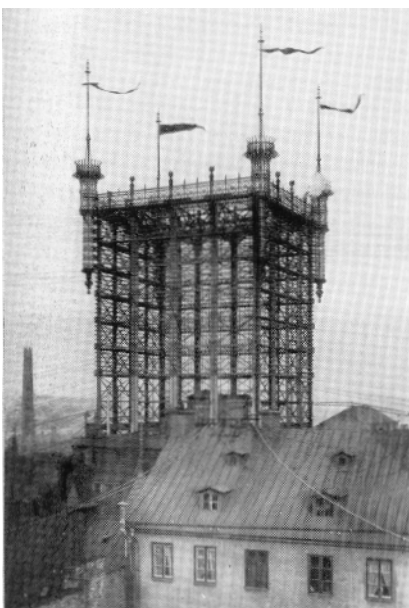
Telefontornet i Stockholm försvinner

En av Stockholms mest karakteristiska tornsilhuetter, Telefontornet på Telegrafverkets hus, kommer inom kort att försvinna ur stadsbilden. Rivningen av det höra byggnadsverket med det dominerande läget har redan börjat, och det första som plockades ner var den stora klocka i toppen, som L M Ericsson installerade för 13 år sedan.

Rivningen av Telefontornet aktualiserades i somras, sedan en häftig eldsvåda rasat i byggnaden under torget. Efteråt visade det sig, att järnstommen blivit illa åtgången av hettan, och att det innebar en fara för säkerheten att låta tornet stå kvar. De sakkunniga förordade rivning, och denna igångsattes omedelbart. Hade inte elden kommit, hade tornet säkerligen fått stå orubbat i åtskilliga år och försvunnit först i samband med att tilltänkta gatubreddningar i denna stadsdel genomförts. Telefontornet blev färdigt 1887 och byggdes av Motala Verkstad på uppdrag av Allmänna Telefonaktiebolaget, som hade sin Stockholmsstation i samma fastighet. Allmänna Telefonaktiebolaget sammanslogs 1918 med AB L M Ericsson & Co. Tornet tjänstgjorde som en jättelik telefongalge, som samlade alla luftledningarna från abonnenter i Vasastaden, Östermalm, Kungsholmen och de norra stadsdelarna. Dessutom sammanbands här trådknippena från understationerna. Trådarna, som gick till tornet, ökade för varje år så att de »skymde solen över Stockholm», skrev en samtida kåsör. Och tornet, som var världens största telefongalge, blev en sevärdhet och ett synligt bevis på den stora telefontätheten i den svenska huvudstaden. Under tjugoo års tid användes tornet för sitt ursprungliga ändamål, tills luftledningarna så småningom utbyttes mot jordkablar.

Telefontornet blev tidigt ett blickfång, som stod i centrum för allmänhetens intresse. Ursprungligen hade tornet ett mycket stympat utseende men inför allmänhetens krav på en mer estetisk utformning försågs byggnaden med fyra tornryttare.

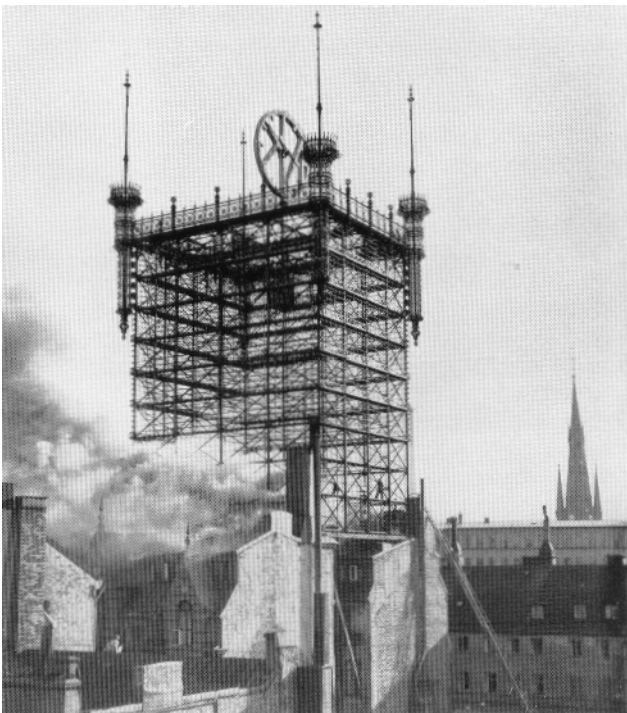
Då allas blickar riktades mot tornet, var det naturligt, att dess signalmast togs i anspråk för att kungöra olika evenemang. Där signalerades med gul flagg, om »flygbaronen» kunde göra en utlovad uppstigning från Gardet, och då t. ex. vita dukar märkta med ett stort »S» fladdrade, betydde det, att det var gott om strömning i stadens butiker. I slutet av 20-talet lyste från tornet i grälla färger sentenser om kolorerad veckopress, och för 13 år sedan hyrdes det ut till Nordiska Konmpaniet, som lät montera upp en roterande klocka. Uppdraget att installera klockan gavs åt L M Ericsson och de över tre meter långa visarna har sedan snurrat åtskilliga varv runt den över 7 meter höga urtavlan. När Telefontornet eldhärjades, var klockan ganska oberörd av branden. Omvärvd av en tjock rök fortsatte den att snurra och visa rätt tid och stannade först då elden hållit på ett par timmar, och då skedde det på order av brandkåren.

Flera tusen blanktrådsledningar strålade samman i telefontornet. Under 20 års tid var tornet centrum för alla ledningar till telefonstationen vid Malmskillnadsgatan, men i början av detta sekel byttes luftledningarna ut mot jordkablar.

**Telefontornet i sitt
ursprungliga skick innan de
fyra hörntornen kom till.**

**Hela telefontornet insveptes i en tät rök då
byggnaden under eldhärjades**

Källa: Ericsson Review Nr 3 1952